

Recensie

Life and death of a pirate

Auteur: Susan K. Moore

474 pagina's; rijkelijk geïllustreerd

Hard gebonden

ISBN 978-0-9515116-6-4

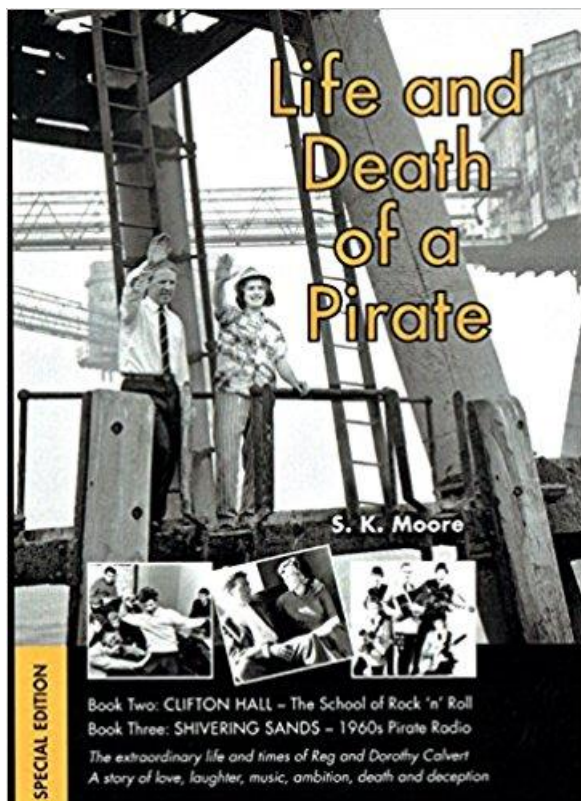
Fillongley Publications CV7 8PB

<http://www.susan-moore.co.uk/books-by-s-k-moore.php>

[https://www.amazon.co.uk/LIFE-DEATH-PIRATE-S-](https://www.amazon.co.uk/LIFE-DEATH-PIRATE-S-Moore/dp/0951511661/ref=sr_1_12?s=books&ie=UTF8&qid=1513023116&sr=1-12&refinements=p_27%3AK.+Moore)

[Moore/dp/0951511661/ref=sr_1_12?s=books&ie=UTF8&qid=1513023](https://www.amazon.co.uk/LIFE-DEATH-PIRATE-S-Moore/dp/0951511661/ref=sr_1_12?s=books&ie=UTF8&qid=1513023116&sr=1-12&refinements=p_27%3AK.+Moore)

[116&sr=1-12&refinements=p_27%3AK.+Moore](https://www.amazon.co.uk/LIFE-DEATH-PIRATE-S-Moore/dp/0951511661/ref=sr_1_12?s=books&ie=UTF8&qid=1513023116&sr=1-12&refinements=p_27%3AK.+Moore)

Het was in 2014 dat deel 1 van de trilogy 'Life and death of a pirate' uitkwam en ruim drie jaar later liggen alle drie delen, samengebonden in een prachtig boek op de tafel om te worden gerecenseerd. Een boek over het persoonlijke leven van Reginald Calvert en zijn familie, het leven in de muziekindustrie en niet te vergeten zijn betrokkenheid binnen de zeezenderwereld in de eerste helft van de

jaren zestig van de vorige eeuw. Susan Moore is de dochter van Reginald en Dorothy Calvert en heeft de triologie als een roman geschreven met daarin vooral het ware en tevens trieste verhaal. Reginald was een persoon die tal van beroepen heeft gehad, van snoepverkoper, radio en televisiemonteur, het runnen van ballroomdances, managen van vele popgroepen en het runnen van een radiostation tot het moment hij slachtoffer van concurrentie werd.

Vaak was Reginald in zijn manier van werken snel verveeld en pakte hij weer iets nieuws aan waarna zijn vrouw de brokken mocht ruimen. Susan gaat dan ook in het boek niets uit de weg. Ze verhaalt over de toch wel dominante houding van een man die eigenlijk zijn vrouw geen ruimte gaf. Als voorbeeld noem ik het gegeven dat Dorothy het beste voor het gezin voorhad en graag een betere woning wenste. Er viel niet over te praten. In zijn getrouwde jaren blijkt Reginald diverse verhoudingen te hebben gehad die hij heel goed kon afschermen totdat hij na een verhouding van ruim 3 jaren met de door hem begeleide zangeres Carol met de billen bloot diende te gaan daar hij het niet langer verzwijgen kon tegenover zijn vrouw Dorothy. Het betekende een gescheiden leven gedurende een aantal weken maar hij werd weer in genade aangenomen.

Calvert kocht een enorm groot huis 'Cliffton Hall' deels voor de familie en deels de jongens van zijn band onder te kunnen brengen en niet veel later hoorden ze dat het oude huis geheel was afgebrand inclusief de ruimte was Dorothy haar eigen bedrijf runde. Ze ging zich intensiever bemoeien met de management en meer rond de groepen van Reginald.

Deel 1 van het boek gaat verder voornamelijk over de tijd dat Reginald en Dorothy zich vooral bezig hielden met het managen van de diverse beatgroepen en het organiseren van ballroomdances op

diverse locatie in een deel van zuid- en midden Engeland. Uiteraard met veel leuke herinneringen, problemen met leden van de groepen, uit de hand lopend vuurwerk en pogingen tot het maken van hits. Niet te vergeten dat Reginald er in slaagde zijn groepen ook deels onder te brengen met contracten in Duitsland en hij nieuwe groepen contracteerde die later grote naam en faam zouden maken, zoals Screaming Lord Sutch, The Fortunes en Pinkerton's Assorted Colours. Dit alles op een heerlijke en soepellopende manier beschreven over de periode die liep tot en met 1963. Uiteraard komt de oprichting, samen met Terry King, van King's Agency - gevestigd in 7 Denmark Street - aan bod.

Laten we eens kijken wat er in deel 2 van het boek zoal valt te beleven. Bijvoorbeeld werd op 21 maart, de dag voor Pasen, in Loughborough een eigen club geopend in een voormalige bioscoop en het leek erop dat de financiële situatie van de Calvert's de goede kant op kon gaan. Bovendien werd een nummer, van The Fortunes, plotseling intensief gedraaid op een nieuwe radiostation, Radio Caroline. Reginald die er altijd van had gedroomd een eigen radiostation te kunnen beginnen, werd diverse malen door Dorothy gewaarschuwd dat ze daarvoor geen geld hadden, maar Reginald ging, als zo vaak, zijn eigen gang om zijn vrouw en zakelijk partner later de puinhoop te laten opruimen. Hij had daarbij een maatje gevonden in een van zijn artiesten, David Sutch, waarmee hij vele uren sprak over het onderwerp 'Pirate Radio' en ondanks de waarschuwingen van Dorothy zijn eigen wil doorzette en een stunt samen met David Sutch bedacht dat leidde tot veel publiciteit en bovendien een radiostation met vooral veel muziek van David Sutch en zijn begeleidingsgroep The Savages.

Wat volgt waren twee boottochten vanuit South end on Sea, waarbij Reginald ondermeer op de eerste tocht, zeer tegen de zin van Dorothy, beide dochters meenam die behoorlijk zeeziek enkele uren

later terugkwamen. Niet veel later zou Reginald andermaal de zee op gaan voor inspectie van Knock John Towers en Shivering Sands, de Maunsel Towers die in opdracht van de overheid in de Tweede Wereldoorlog werden gebouwd en geplaatst. Een ideaal onderkomen voor een radiostation. Een derde boottocht, vanuit het centrum van London via de Theems naar internationale wateren was met de MV Cornucopia om het toekomstige radiostation Radio Sutch te promoten.

Vanaf dat moment, op pagina 182 van het uitermate interessante en zeer goed leesbare boek 'Life and death of a pirate' van Susan K. Moore begint het radioavontuur van Reginald Calvert dat uiteindelijk zijn dood zou betekenen. In de daarop volgende hoofdstukken wordt je door de geschiedenis van Radio Sutch en Radio City en nog eens 300 pagina's heengetrokken en leest het verhaal alsof het gisteren allemaal gebeurd is. Zondermeer is dit boek de moeite van het aanschaffen waard en is in mijn gedachte het beste boek dat sinds jaren op het gebied van de geschiedenis van de zeezenders is gepubliceerd.

Hans Knot december 2017.